

Gle, cijela priroda naznačuje buduće uskrsnuće: Sunce zalazi i opet izlazi, zvijezde zalaze i ponovno se vraćaju, cvijeće vene i cvjeta, grmovi stalno dobivaju mlado lišće nakon što su ostali bez njega, a iz umirućeg sjemena klija novi život.

Kako je s cvijećem u zimi, tako je s tijelom u vremenitosti ovoga svijeta: prividno zamrli, oboje ipak kriju svježiu životnu snagu.

Zašto pun nestrpljenja zahtijevaš da tijelo već sada ponovno zaživi, dok još vladaju mraz i zima? Ta i za tijelo moramo pričekati proljeće!

(Marcus Minucius Felix, kršćanski apologet iz 2./3.st. u djelu „Octavius“)

***

PRVO PROLJEĆE CRKVE

„Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedničkom životu, lomljenju kruha i u molitvama.

Strah spopadaše svakoga, jer su apostoli činili mnoge čudesne znakove.

Svi koji prigriše vjeru držahu se zajedno i sve im bijaše zajedničko. Prodavali bi pokretna i nepokretna dobra i to bi dijelili svakom prema njegovoj potrebi. Kao što su svaki dan postojano – kao po dogovoru – bili u Hramu, tako su po kućama lomili kruh i zajedno uzimali hranu vesela i priprosta srca. Hvalili su Boga i zato uživali naklonost svega naroda. A Gospodin je svaki dan pripajao Crkvi one koji se spasavahu.“ (Dj 2,42-47)

***

SRETAN I VESEO USKRS !

NIŠTA SE VRIJEDNO, LIJEPO I DOBRO NE RAĐA BEZ MUKE - I USKRSNUĆE DOLAZI TEK NAKON PATNJE I UMIRANJA

Koliko smo puta pokušali požeći gdje nismo sijali, izbiti za sebe neku korist gdje se nismo znojili? Nastojali smo prečacem postići uspjeh mukotrpnih i dugih putovanja. Htjeli smo se sačuvati od "nepotrebne" muke, ne rasipati "nerazumno životne snage". Ukratko, željeli smo "živjeti". I svaki put smo se onda morali uvjeriti, nekad i s vrlo gorkim posljedicama, da to ne ide. Još smo dobro prošli, ako nas je neko takvo iskustvo sačuvalo od novih pokušaja da idemo životnim prečacima. Svijet je tako mudro sazdan da se ne isplati nikakav životni prečac.

Kao školarci imali smo iz nekog predmeta lekcijâ koje smo slabo ili nikako shvatili. Bile su nam preteške, jer smo prije toga propustili steći određeno predznanje ili su naši talenti na tom području bili "prekratki". Uz to smo se ponekad bojali ili stidjeli zamoliti profesora da nam ih dodatno objasni. Tako smo ostali prikraćeni za znanje, zbog čega možda i danas u nečemu šepamo.

U Evanđelju čitamo da je tako nekako bilo i sa Isusovim učenicima. Isus im je održao jednu nastavnu jedinicu, koju oni nikako nisu razumjeli, a "bojali su se pitati ga", kaže Evanđelje (usp. Mk 9,30-37). Govor je o Isusovoj patnji, koju je Isus unaprijed najavio i kroz koju je morao proći prije uskrsnuća. Patnja je jedno od ključnih životnih pitanja za svakog čovjeka, a za današnjeg zapadnog, naviklog na lagodan život, svakako i najteže. To pitanje Isusovi učenici u ono vrijeme još nisu bili razumjeli. I umjesto da o tome intenzivno razmišljaju ili mole Učitelja da im to razjasni, oni – zapodjenuše razgovor o sasvim drugoj temi: Tko je među njima najveći?!

Nelagoda s patnjom i napast da se tu temu zamijeni nekom lakšom i „suvremenijom“ tinja, ponekad i bukti, i u nama, današnjim Isusovim učenicima. Toliko je ugodnijih tema, toliko je prilika da misli odlutaju i dugo ostanu na tim temama! Zar nam se to ne događa svaki dan? Ali ostaje istina: osim puta patnje nema drugog puta do blaženog uskrsnuća. Uzaludna su sva naša razmišljanja poput „Možda Isus ipak nije mislio tako ozbiljno“, „Pa kršćanski se život da uskladiti s normalnim ljudskim životom“, „Ta nismo više u srednjem vijeku“ i slično, jer Isus uporno zahtijeva da prvo riješimo pitanje patnje – prihvaćajući ju i živeći ju dragovoljno – pa tek onda sanjamo o uskrsnuću. Isus zahtijeva ništa manje nego da prihvatimo i živimo sudbinu zrna, koje mora prvo umrijeti pa onda obilato „uskrsnuti“. Ne malo griješimo, ako živimo i naviještamo vjeru nezahtjevno: ako govorimo samo o ljepotama neba, bez naglaska na činjenici da se u nebo, po Isusovim riječima, ipak dolazi samo na uska vrata i trnovitim putem. Prorjeđujemo svoje redove, kad svoje kandidate novačimo kako to rade svjetovna zvanja: prednostima života u zajednici, gdje je pojedinac posve oslobođen svagdanje brige za radno mjesto, kruh i krov nad glavom. Redovnički i svećenički redovi znatno su bolje i kvalitetnije popunjeni, kad se u njih novači predstavljanjem cjelovite Božje volje, „svega nauma Božjeg“ (Dj 20,27), što ga Bog ima s našim životima.

U nagovoru austrijskim biskupima (posjet „ad limina“, 05.11.2005.) Papa je - znajući da se u Austriji u naviještanju vjere neke teme izbjegavaju, a druge nedovoljno obrađuju – upozorio biskupe: „Ne stvarajte si iluzije. Katoličko poučavanje u vjeri, koje se nudi osakaćeno, proturječe je u sebi i ne može biti trajno plodno. Propovijedanje Kraljevstva Božjeg uvijek ide ruku pod ruku sa zahtjevom za obraćenjem i s ljubavlju, koja daje hrabrost, koja pokazuje put, koja uči shvatiti da je s Božjom milošću moguće i ono što je prividno nemoguće .... Dajte ljudima u nesigurnostima ovog vremena i društva sigurnost neprikraćene vjere Crkve.“

Nesigurnosti vremena i društva još će podugo potrajati – sve do ponovnog Gospodinova dolaska. Valja dotle držati i živjeti neprikraćenu vjeru Crkve „da nam je kroz mnoge nevolje ući u kraljevstvo Božje“ (Dj 14,22). Jer, u Božjem je planu ne spašavati Kristove sljedbenike **od** patnje i smrti, nego ih **po** patnji i smrti privoditi slavi uskrsnuća.

ZAPISNIK

Plenarne sjednice Vijeća franjevačkih zajednica u HR i BiH
održane u Zagrebu 28. siječnja 2011.

U samostanu Sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zagrebu 28. siječnja održana je Plenarna sjednica Vijeća franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini pod predsjedanjem dr. fra Ivana Sesara, predsjednika Vijeća i provincijala Hercegovačke franjevačke provincije.

Na sjednici su sudjelovali sljedeći poglavari i poglavarice franjevačkih zajednica:

fra Ivan Sesar, provincijal Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM i predsjednik Vijeća, **s. Ivanka Mihaljević**, provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja, Provincija Preč. Srca Marijina, i potpredsjednica Vijeća, **fra Ljudevit Maračić**, provincijal Hrvatske provincije sv. Jeronima franj. konventualaca i treći član Predsjedništva Vijeća, **fra Lovro Gavran**, provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene, **fra Željko Tolić**, provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, **fra Željko Železnjak**, provincijal Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, **fra Josip Sopta**, provincijal Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, **fra Ivica Petanjak**, provincijal Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda B. Mandića, **fra Ivan Paponja** provincijal Hrvatske provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša sv. Jeronima, **s. Nevenka Grgat**, vrhovna poglavarica Družbe sestara franjevki od Bezgrješne, **s. Ružica Barić**, vrhovna poglavarica Sestara franjevki Bezgrješnog Začeca iz Dubrovnika, **s. Franciska Molnar**, provincijska predstojnica Milosrdnih sestara sv. Križa, **s. Leonka Bošnjak Čovo**, provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja, Provincija Presvetog Srca Isusova, **s. Franka Bagarić**, provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja, Provincija Sv. Obitelji, **s. Anica Jureta**, provincijska predstojnica Sestara franjevki misionarki iz Asiza, Hrvatska Provincija sv. Maksimilijana Kolbea, **s. Marijana Merdita**, provincijska predstojnica Crnogorske provincije franjevki Bezgrešnog Začeca, Cetinje, **br. Stjepan Kelčić**, nacionalni ministar Franjevačkog svjetovnog reda u Hrvatskoj, **s. Mirjana Pinezić**, zamjenica s. Albine Zec, regionalne predsjednice Male franjevačke obitelji, Regija Hrvatska-Slovenija, **s. Dragica Petrović**, odgovorna grupe, Svjetovni institut Misionarki Kristova Kraljevstva.

Sjednici nisu nazočile i svoj nedolazak su ispričale: **s. Nelija Pavlović**, provincijska predstojnica Družbe kćeri milosrđa TSR sv. Franje, Hrvatska provincija Krista Kralja, i **s. Nives Kanevčev**, nacionalna ministra Franj. svjetovnog reda u BiH.

U prvom dijelu sjednice sudjelovali su pročelnici povjerenstava koja djeluju pri Vijeću: **fra Mirko Kemiveš**, pročelnik Povjerenstva za duhovnost, **fra Ivan Ševo**, pročelnik Povjerenstva za studijsku i izdavačku djelatnost, **fra Petar Antun Kinderić**, pročelnik Povjerenstva za *Zlatnu harfu*, **fra Mijo Džolan**, ravnatelj Franjevačkog instituta za kulturu mira, i **fra Pero Vrebac**, koordinator za izdavanje *Franjevačkih izvora*.

Nakon molitve te pozdrava i dobrodošlice predsjednik Vijeća fra Ivan Sesar predstavio je sljedeći

Dnevni red:

1. Izvješća radnih tijela, povjerenstava, koordinatora:

a) FSR:

- za Hrvatsku: nacionalni ministar brat Stjepan Kelčić
- za BiH: nacionalna ministra s. Nives Kanevčev

b) FRAMA:

- za Hrvatsku: fra Milan Krišto, nacionalni duhovni asistent
- za BiH: fra Josip Vlašić, nacionalni duhovi asistent

c) List franjevačkih zajednica *Brat Franjo*: s. Antica-Nada Čepulić, glavna urednica

d) Radna tijela:

- Povjerenstvo za duhovnost: fra Mirko Kemiveš
- Povjerenstvo za studijsku i izdavačku djelatnost: fra Ivan Ševo
- Povjerenstvo za *Zlatnu harfu*: fra Petar Antun Kinderić
- Povjerenstvo za apostolat i evangelizaciju
- Franjevački institut za kulturu mira: fra Mijo Džolan
- Koordinator za izdavanje *Franjevačkih izvora*: fra Pero Vrebac

2. Rad članova VFZ

a) Izbor upravnoga vijeća Franjevačkog instituta za kulturu mira

b) Usvajanje zapisnika sa sjednice VFZ-a od 21. lipnja 2010.

c) Usvajanje Statuta VFZ-a

d) Financiranje Franjevačkog instituta za kulturu mira

e) Godišnje blagajničko izvješće za 2010.

f) Distribucija izdanja VFZ-a

g) Rasprava o visini članarine za 2011.

e) Program rada za 2011.

3. Razno

Usvojen je predloženi dnevni red sjednice, nakon čega su uslijedila izvješća radnih tijela, povjerenstava i koordinatora.

1a) Izvješće o radu Franjevačkog svjetovnog reda u Hrvatskoj podnio je nacionalni ministar brat Stjepan Kelčić. Predstavio se nazočnima kao novi nacionalni ministar te je izložio rad FSR-a kroz proteklu godinu. Između ostalog istaknuo je *Četvrti nacionalni izborni*

kapitul na kojem je izabrano novo Nacionalno vijeće, a koji je održan od 8. do 10. listopada 2010. u Samoboru. Također je spomenuo da su održani *Izborni kapituli* u 3 područnim bratstvima.

U izvješću je istaknuto obilježavanje desete obljetnice preustroja Hrvatskog nacionalnog bratstva u 5 područja. Također je istaknuta formacija, koja je imala prioritet u djelovanju FSR, kao i izdavanje *Zbornika radova* s formacijskih susreta. Ustanovljena je radna skupina za prevođenje odgovarajućih inozemnih materijala. U izradi je internetska stranica FSR-a i radi se na uređenju novog broja lista *Bratstvo*.

FSR je razvio široku socijalno-karitativnu djelatnost. Navedeno je sljedeće:

- Prihvatište *Ruže sv. Franje* u Rijeci (zbrinuto oko 250 beskućnika)
- Časopis za beskućnike *Ulične svjetiljke* (do sada tiskano 11 brojeva s ukupno više od 70.000 primjeraka)
- Akcija *Mladi protiv gladi - Socijalna samoposluga* u Rijeci
- Pučka kuhinja pri samostanu na Kaptolu 9 u Zagrebu (dnevno se podijeli 150 toplih obroka siromasima)
- Započet projekt za poboljšanje života romske populacije u Rijeci
- Mobilni tim za palijativnu skrb pri samostanu na Kaptolu 9 (20 pacijenata s različitim bolestima)
- Udruga *Veronikin rubac* u Osijeku (pruža njegu i pomoć starim i nemoćnim osobama)

FSR nastavlja organizirati obilježavanje dana *Duh Asiza*. Također, u skrbi za sve stvoreno, prati razvoj događaja oko projekta *Družbe Adrije*, zauzima se za ekološko gospodarenje otpadom i stvara bazu svojih projekata i inicijativa. Usko surađuje s FRAMOM. Priprema tiskanje novog *Obrednika FSR-a*. Priprema se za održavanje Drugog nacionalnog tematskog susreta za formaciju te za sudjelovanje na redovitom generalnom kapitolu FSR-a u Sao Paulu (Brazil).

Za nastavak svojih aktivnosti u ovoj godini FSR moli financijsku pomoć Vijeća u iznosu od 20.000 kuna.

Izvješće o radu Franjevačkog svjetovnog reda u BiH pripremila je nacionalna ministra s. Nives Kanevčev. Izvješće je pročitao fra Josip Vlašić. Istaknute su sljedeće obavljene aktivnosti:

- održavanje sjednice Nacionalnog vijeća;
- održavanje seminara za voditelje FSR-a;
- održavanje izbornog kapitula Bosanskog bratstva FSR-a;
- hodočašće Bosanskog bratstva FSR-a kraljici Katarini u Kraljevu Sutjesku;

- seminar *Duhovnost i formacija u FSR-u..* (Članovi FSR-a iz Hrvatske održali su za FSR u BiH trodnevni seminar *Svjetovni franjevac u suvremenom svijetu*);
- razne aktivnosti održane po pojedinim mjesnim bratstvima FSR-a.

Za 2011. planirano je:

- nacionalni izborni kapitul;
- rad na dovršenju *Statuta nacionalnog bratstva FSR-a u BiH*;
- posebna pozornost posvećuje se formaciji članova FSR-a.

1b) Izvješće o radu Franjevačke mladeži u Hrvatskoj podnio je nacionalni duhovni asistent fra Milan Krišto. U izvješću su istaknute sljedeće aktivnosti:

- održavanje triju sjednica Nacionalnog vijeća, dviju sjednica Nacionalnog izvršnog odbora te Trinaeste nacionalne i Šeste izborne skupštine FRAME;
- izbor Nacionalnog vijeća i vodstva u 3 područnim bratstvima;
- hod FRAME pod naslovom *Na izvor života*;
- seminar za voditelje formacije i odgovorne u bratstvima (više od 500 framaša sudjelovalo je na Susretu hrvatske katoličke mladeži u Zadru);
- suradnja FRAME s FSR-om (postoji posebno Povjerenstvo za suradnju);
- zauzimanje za pravilno gospodarenje vodom i otpadom, za palijativnu skrb, za radnička prava i čist okoliš (prate projekt *Družba Adrija*);
- već dvije godine FRAMA radi na tome da joj se prizna pravna osobnost;
- izrada *Pravilnika Konferencije nacionalnih duhovnih asistenata FRAME*;
- važnost duhovne asistencije što ju FRAMI već 10 godina pružaju Milosrdne sestre sv. Križa iz Đakova i Školske sestre franjevke iz Splita.
- FRAMA već 18 godina izdaje list *Tau*.

Za 2011. planirano je:

- Osmi nacionalni susret FRAME;
- Međunarodni susret FRAME u Madridu (kolovoz 2011);
- Peti nacionalni susret za voditelje formacije i odgovorne u bratstvima.

Podneseno je također i financijsko izvješće te zamolba da Vijeće pomogne planirane aktivnosti FRAME u Hrvatskoj novčanim iznosom od 38.900,00 kuna.

Izvješće o radu Franjevačke mladeži u BiH podnio je nacionalni duhovni asistent fra Josip Vlašić, koji je izvijestio o događanjima u FRAMI na nacionalnoj razini BiH te posebno u Bosanskom a posebno u Hercegovačkom područnom bratstvu.

Na nacionalnoj razini:

- održan je u Sarajevu *Framafest 2010* s izdavanjem CD-a;
- priprema za izdavanje Statuta.

U Bosanskom bratstvu (1.500 framaša) održani su:

- *Dan ekologije Frame*;
- *Duhovni kapitul*;
- *Sportski susret Frame*.

U Hercegovačkom bratstvu (oko 1.500 framaša) održani su:

- seminar za članove dramskih sekcija;
- godišnja skupština bratstva;
- seminar za framaše kandidate za FSR;
- seminar za animatore;
- seminar za članove glazbenih sekcija.

Na nacionalnoj razini za 2011. planira se:

- Izborna skupština i izglasavanje Statuta;
- tiskanje Statuta;
- sudjelovanje na Međunarodnom susretu FRAME u Madridu;
- *Framafest 2011*;
- stjecanje pravne osobnosti u državi.

Bosansko bratstvo za 2011. planira:

- Godišnju skupštinu;
- seminar za animatore,
- *Dan ekologije*,
- sudjelovanje u *Franjevačkom maršu*;

- *Sportski susret.*

Hercegovačko bratstvo za 2011. planira:

- seminar za članove dramskih sekcija;
- molitveni seminar za framaše maturante;
- mjesne kvizove i Olimpijadu znanja o fra Didaku Buntiću;
- Izbornu skupštinu;
- hodočašće u Asiz;
- kampiranje u planinskom području;
- školu animiranja i seminar za članove glazbenih sekcija.

Za planirane aktivnosti FRAME u BiH moli se financijska pomoć Vijeća u iznosu od 30.000,00 kuna.

1c) Izvješće o listu franjevačkih zajednica *Brat Franjo* podnijela je glavna urednica lista s. Antica-Nada Čepulić. List je u 2010. izašao šest puta. Zadržano je prijašnjih 11 rubrika, uvedeno je novih stalnih 6 te povremenih 6 rubrika, dok su se dvije prigodne rubrike ugasile. List i dalje ima 36 stranica. U 2010. list *Brat Franjo* dobio je novi grafički izgled, a broj suradnika je 25-30.

Za 2011. u planu je obilježavanje jubilarne godine sv. Klare Asiške, zatim teme o obitelji, Papin pohod Hrvatskoj, intervjui s osobama povezanim s franjevaštvom, teme o hrvatskim franjevačkim slugama i službenicima Božjim te teme iz franjevačke povijesti. Urednica je posebno naglasila važnost rubrike *Iz života naših bratstava* i zamolila je sve nazočne da šalju vijesti iz svojih zajednica.

Uredništvo lista i suradnici rade volonterski, skromna naknada isplaćuje se samo grafičkom uredniku. Stoga, urednica je zamolila financijsku pomoć Vijeća u iznosu od 10.000 kuna.

1d) Radna tijela:

Izvješće o radu Povjerenstva za duhovnost podnio je pročelnik fra Mirko Kemiveš. Povjerenstvo je održalo prvi sastanak 6. prosinca 2010, a svrha sastanka je bila planiranje za 2011. godinu.

Fra Mirko je izvijestio da Povjerenstvo predlaže sljedeće aktivnosti tijekom 2011. godine: izdavanje *Komentara Pravila TOR* od Hardicka, izdavanje *Komentara Oporuke sv. Franje* od Essera, predstavljanje knjige *Iuridica franciscana*, predstavljanje knjige *Klara Asiška od M. Bartolija* te predstavljanje zbornika *Verba Domini mei*.

Povodom 800. obljetnice utemeljenja Reda sv. Klare Povjerenstvo predlaže održavanje *Studijskih dana o Spisima sv. Klare* kod klarisa u Mikulićima 2012, nakon blagdana sv. Franje. Za taj događaj bilo bi potrebno naći predavače koji bi obradili teme što ih je predložila s. Tarzicija Čičmak OSC (11 tema). Poteškoća je u tome što se predložene teme podudaraju s temama prijašnjih skupova. Stoga mole pomoć Vijeća u odabiru tema. Zaključeno je da Povjerenstvo predloži Vijeću određene teme koje bi Vijeće razmotrilo i odobrilo.

Također je naglašeno kako je potrebno zadržati trećoredske susrete u Zagrebu (subotom drugog tjedna u studenom) i obilježavanje dana *Duh Asiza* na Kaptolu i na Sv. Duhu u Zagrebu.

Izješće o radu Povjerenstva za studijsku i izdavačku djelatnost podnio je pročelnik Povjerenstva fra Ivan Ševo. Istaknuo je da se kao pročelnik obratio članovima svog Povjerenstva i pozvao ih na komunikaciju i izmjenu iskustava, ali od njih nije dobio odgovor. Predlaže sljedeće:

* usvajanje Pravilnika Povjerenstva;

* provjeriti dokle se stiglo s izdavanjem *Povijesti franjevaštva*;

* provjeriti što je s tiskanjem Esserovih *Komentara Oporuke sv. Franje*;

* provjeriti što je s projektom (iz 2006.) *Svijetli zaboravljeni likovi naše franjevačke povijesti*;

* u bližoj budućnosti pokrenuti izdavanje niza svezaka, opširno i temeljito obrađenih, o franjevačkim svecima i blaženicima u svim franjevačkim redovima i ograncima od 13. stoljeća do danas (*Franjevački perivoj*);

* napraviti *reprint*-izdanje *Životopisa sv. Franje Tome Čelanskog*.

Izješće o radu Povjerenstva za Zlatnu harfu podnio je pročelnik fra Petar Antun Kinderić. Istaknuo je da su članovi Povjerenstva izrazili želju ostati u sklopu *Povjerenstva za apostolat i evangelizaciju*. Jedna od poteškoća je i pomanjkanje ideja u odбору tema za ZH. Fra Petar je također darovao sudionicima knjigu koja je nedavno izašla je iz tiska.

Na prošlogodišnjoj ZH sudjelovalo je sveukupno 6.680 djece u 137 dječjih zborova. Po (nad)biskupijama u HR: u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji i Srijemskoj biskupiji ZH se održala u 5 mjesta, sveukupno 26 zborova sa 1.170 djece; u Zagrebačkoj nadbiskupiji 11 dječjih zborova sa 500 djece; u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji 33 zbora sa 1.450 djece; u Zadarskoj nadbiskupiji 17 zborova sa 750 djece, u Varaždinskoj biskupiji 9 zborova sa oko 350 djece; u Sisačkoj biskupiji 5 zborova s 300 djece.

Iz pridodanog izvješća s. Krešimire Skopljaković za BiH fra Petar je istaknuo sljedeće: u BiH su nastupila 23 zbora sa ukupno 1.060 djece. Zlatna harfa je i dalje potrebna. Tema ZH za 2011. izabrana je po koralnoj pjesmi *Salve, sposa Dei – Zdravo, zaručnice Božja*.

U financijskom izvješću, navodeći primitke i izdatke, fra Petar ističe da su realni troškovi za knjigu *Zlatna harfa* oko 50.000,00 kuna. Vijeće bi trebalo nadoknaditi nedostatak od 30.000,00 kuna za knjigu, a za redovite izdatke 7.000,00 kuna.

Usvojen je prijedlog Povjerenstva za Zlatnu harfu da se njihov plan rada usvaja na lipanjskoj sjednici Vijeća. Također je jednoglasno reizabrana s. Krešimira Skopljaković, ŠSF, kao članica povjerenstva.

Nakon stanke za kavu nastavilo se s radom. Prije početka rada fra Ljudevit Maračić ukratko je predstavio i preporučio (i svima darovao) vrijednu knjigu fra Ivana Karlića OFMConv *Franjevački tihi pregaoci o Kristu i Mariji*.

Izješće o radu Povjerenstva za apostolat i evangelizaciju - Pošto fra Stipe Nimac OFM, pročelnik Povjerenstva za apostolat i evangelizaciju, nije prihvatio mandat, izvješće o radu Povjerenstva nije podneseno. Fra Ivan Sesar, predsjednik Vijeća, istaknuo je da fra Stipe Nimac pravno još nije razriješen službe pa je predložio rješavanje ovoga problema u drugom dijelu sjednice.

Izješće o radu Franjevačkog instituta za kulturu mira podnio je ravnatelj fra Mijo Džolan. Nabrojio je projekte za koje je Institut dobio i određenu financijsku potporu. Planirani projekti su:

- izdavanje knjige prof. dr. Inge Tomić-Koludrović;
- tiskanje Vodiča za animatore PMSS (Pravde, mira i skrbi za stvorenja);
- projekt s mladima u Kninu;
- prekogranički projekt HR-BiH *Zaštita prirode i okoliša*;
- kolegij *Sv. Franjo i ekologija* na Sveučilištu u Mostaru;
- projekt *Franjevačka ljetna škola kulture i mira*;
- simpozij o Ustavu BiH;
- trogodišnji projekt *Čemu treba reći DA, a čemu NE na globalnom tržištu*.

Fra Mijo je naglasio dobru suradnju s FSR-om te da Institut ima mrežu suradnika. Naglasio je da je u prošloj godini više vremena posvećeno planiranju, dok se u ovoj, 2011, planira realizacija spomenutih projekata.

Fra Mijo je prikazao financijsko stanje Instituta. Naglasio je da određene dobivene donacije Institut mora upotrijebiti za spomenute projekte po želji donatora, a za *hladni pogon* Instituta moli pomoć Vijeća od 200.000,00 kuna.

Naglašeno je da se kao franjevačka obitelj trebamo uključiti u obilježavanje dana *Duh Asiza*, a Institut je za to prikladan.

Izješće o Franjevačkim izvorima podnio je koordinator za izdavanje *Franjevačkih izvora* fra Pero Vrebac. Istaknuo je da su završeni gotovo svi prijevodi, osim: *Kronike fra Salimbene Parmskog*, koju prevodi fra Josip Mrnjavac (dovršetak je predviđen do 20. veljače 2011.), te *Pravila Leona XIII.* i *Pravila Pavla VI*, koje prevodi prof. Antica-Nada Čepulić. Također je istaknuto da za nekoliko djela treba još obaviti lekturu (biblijsku, jezičnu i franjevačku). Ujednačavanje tekstova radi gđa Anita Konjicija. Kratice su dogovorili franciskanolozi i franciskanologinje, a zadnju riječ, tj. stručni osvrt, dat će prof. dr. Ivo Pranjković. Korekturu i redakturu obaviti će prof. Ante Šoljić.

Fra Pero je istaknuo da je potrebno napisati predgovor i uvod za *Franjevačke izvore*. Uredničko vijeće predlaže da predgovor napiše u ime Vijeća predsjednik fra Ivan Sesar, a uvod u *Franjevačke izvore* onaj koga Vijeće imenuje glavnim urednikom. Uredničko vijeće predlaže da glavni urednik bude dosadašnji koordinator.

Prijelom teksta uraditi će se najvjerojatnije u ožujku. Sinoptičke tabele prevest će s talijanskog fra Marinko Pejić OFM, a kazala će prirediti gđa Anita Konjicija.

Uredničko vijeće predlaže sljedeći oblik izdanja: 1 svezak (oko 2000 stranica) formata talijanskog izdanja, s kutijom tvrdog uveza, boje bordo, biblijski papir, dvije vrpce, kartica s latinskim i hrvatskim kraticama i sadržajem knjiga, uz knjigu i CD.

Tri su ponude za tiskanje knjige, najbolja je ponuda Tiskare *Zrinski*. Tiskanje bi moglo biti u lipnju. Dosad je isplaćeno 39.849,00 €.

Nakon što je predsjednik Vijeća zahvalio fra Peri i odao priznanje za uloženi trud, prešlo se na diskusiju o nakladi *Franjevačkih izvora*, o kriteriju kako ih podijeliti po zajednicama, o prodajnoj cijeni i o drugim pojedinostima. O određenim zaključcima vezanim za *Franjevačke izvore* predviđena je rasprava u popodnevnom radu.

U 12.30 sati uslijedio je ručak, a u 14.30 sati nastavljen je rad sjednice.

2a) Izbor Upravnog vijeća Franjevačkog instituta za kulturu mira - Predsjednik Vijeća fra Ivan Sesar podsjetio je nazočne da Upravno vijeće sukladno Statutu FIKM-a ima pet članova, čiji mandat traje 3 godine. Po službenoj dužnosti fra Mijo Džolan, ravnatelj Instituta, i fra Ivan Sesar, predsjednik VFZ-a, članovi su Upravnog vijeća. Potrebna su još 3 člana, rekao je fra Ivan te upitao nazočne za prijedloge. Nakon diskusije i prijedloga jednoglasno su izabrani sljedeći članovi Vijeća: s. Leonka Bošnjak Čovo, s. Franka Bagarić i fra Josip Sopta.

2b) Uslijedilo je usvajanje Zapisnika sa sjednice VFZ-a održane u Mostaru 21. lipnja 2010. Na zapisnik nije bilo primjedbi te je jednoglasno usvojen.

2c) Rasprava o predloženom nacrtu Statuta VFZ-a i usvajanje Statuta

Nakon što su nazočni članovi dobili primjerke Nacrta Statua VFZ-a, dogovoreno je da se čita članak po članak. Na većinu članaka nije bilo primjedbi, izuzev kod 8. članka, gdje je umjesto predloženoga teksta u Nacrtu Statuta usvojen sljedeći tekst: *Tajnika Vijeća tajnim glasovanjem, relativnom većinom izabire Vijeće na tri godine. Tajnik nije član Vijeća. Ista osoba može biti birana više puta. S izabranim tajnikom treba se sklopiti ugovor o radu, valjan i u građanskom pravu.* Također kod 15. članka razgovaralo se o Povjerenstvu za apostolat i evangelizaciju te o ukidanju ovoga Povjerenstva. Nakon diskusije jednoglasno je odlučeno da se ukine Povjerenstvo za apostolat i evangelizaciju.

Uslijedilo je glasovanje za Statut u cjelini. Statut je usvojen jednoglasno.

2d) Godišnje blagajničko izvješće za 2010. podnio je Anto Matković, tajnik i blagajnik VFZ-a. Pripremio je dvije verzije izvješća:

* opširno izvješće na 23 stranice (dato predsjedniku i potpredsjednici te još dva primjerka dostupna svima...)

* kraće izvješće na 5 stranica (dato na uvid svakom članu)

Na izvješće nije bilo primjedbi.

2e) Izdanja VFZ-a - Razgovaralo se o tiskanju *Franjevačkih izvora*. Nakon diskusije glasovanjem je odlučeno da se tiska 4.000 primjeraka. Odlučeno je da se podijeli po franjevačkim zajednicama prema broju svečano zavjetovnih članova. Također je spomenuto kako je potrebno primjerke *Franjevačkih izvora* darovati Vladi, svim ministrima te pojedinim ustanovama. *O pojedinostima dogovoriti ćemo se na sljedećoj sjednici u lipnju*, kazao je fra Ivan Sesar, predsjednik Vijeća.

2f) Financijska potpora projektima VFZ-a – Vijeće se osvrnulo na izvješće o radu FIKM-a. Fra Mijo Džolan, ravnatelj Instituta, traži financijsku pomoć Vijeća u iznosu od 200.000 kuna. Članovi Vijeća jednoglasno su odobrili financijsku pomoć Institutu u visini traženog iznosa.

Također je jednoglasno odlučeno da se listu franjevačkih zajednica *Bratu Franji* odobri finan-

cijska pomoć u iznosu od 10.000,00 kuna, FRAMI u HR i BiH po 30.000,00 kuna i FSR-u u HR i BiH po 20.000,00 kuna.

Odobreno je da se od prodaje knjige *Zlatna harfa*, čija je cijena prema odluci Vijeća 50,00 kuna, fra Petru Kinderiću nadoknadi trošak od 30.000,00 kuna za tiskanje knjige i 7.000,00 kuna za tekuće troškove .

Jednoglasno je prihvaćeno da fra Pero Vrebac bude glavni urednik *Franjevačkih izvora* te da napiše uvodnu riječ, a fra Ivan Sesar, predsjednik Vijeća, da napiše predgovor za *Franjevačke izvore*.

2g) Rasprava o članarini za 2011. - Jednoglasno je prihvaćeno da članarina za Vijeće ostane kao i dosadašnjih godina.

2h) Prihvaća se prijedlog fra Mirka Kemiveša, pročelnika Povjerenstva za duhovnost, o održavanju *Studijskih dana o Spisima sv. Klare*. Dogovoreno je da fra Mirko razgovara sa sestrama klarisama te do lipnja dostavi Vijeću konkretne prijedloge. Nisu prihvaćeni drugi prijedlozi iz fra Mirkova izvješća.

3. Razno

a) Fra Lovro Gavran pismeno je podnio Vijeću prijedlog da se na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu pokrene Franjevački studij (zasad master, kasnije licencijat i doktorat), ukoliko su i druge franjevačke zajednice spremne slati svoje članove u Sarajevo (umjesto kao dosad u Rim, Canterbury ili u Ameriku). O ovom prijedlogu raspravljat će se na sljedećoj sjednici.

b) Razgovaralo se o obilježavanju obljetnice dolaska sv. Franje na našu obalu, ali nije dogovoreno ništa zajedničko.

c) Razmatrano je pismo sestara klarisa iz Zagreba upućeno Vijeću, kojim pozivaju na sudjelovanje u otvaranju početka proslave Osamstote obljetnice početka Drugog franjevačkog reda u njihovoj samostanskoj crkvi. Odlučeno je da se razgovara sa sestrama klarisama u čemu bi se konkretno sastojalo to sudjelovanje.

Uz pristanak domaćina jednoglasno je odlučeno da sljedeća sjednica Vijeća bude 20. lipnja 2011. u samostanu Sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zagrebu.

Zapisao:
Anto Matković, tajnik Vijeća

Odobrili:

Fra Ivan Sesar, predsjednik Vijeća
S. Ivanka Mihaljević, potpredsjednica Vijeća

Početak lipnja Hrvatsku će posjetiti papa Benedikt XVI. Naša Crkva čeka ga s ljubavlju u molitvi. On danas nosi teški teret službe što ju je Gospodin povjerio Petru. Koliko samo čimbenika danas u svijetu rastače tkivo Crkve, a Petar naših dana čvrsto drži kormilo Kristove Lađe da ne propadne ništa od onoga što mu je Gospodin povjerio! U zajedničkoj zauzetosti za Crkvu pozdravimo dragog Gosta i ovom molitvom za Crkvu, što ju je sastavio sv. Ćiril neposredno prije svoje smrti.

Gospodine, Bože moj, ...

usliši moju molitvu i očuvaj svoje vjerničko stado

kojemu si za predstojnika dao mene, neprikladnoga i nedostojnoga ...

Umnoži svoju Crkvu brojčano i privedi sve k jedinstvu.

Učini ju izvrsnim narodom,

jednodušnim u tvojoj pravoj vjeri i pravom ispovijedanju.

Udahni srcima vjernika riječ nauka.

Jer, tvoj je dar da si nas primio

da propovijedamo Kristovo evanđelje,

da revnosno pozivamo ljude na dobra djela

i da smijemo činiti ono što ti se sviđa.

Vraćam ti one što si mi ih dao, jer su tvoji.

Vodi ih svojom čvrstom desnicom,

sačuvaj ih pod zaštitom svojih krila,

kako bi svi slavili i veličali tvoje ime –

ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

Amen.

Pozorno oslušivati pitanje što i danas tinja u mnogim mladim srcima: TKO ĆE PROBUDITI U NAMA REDOVNICU, REDOVNIKA, SVEĆENIKA ?

Iz Isusovih riječi „Žetva je velika, a radnika malo. Molite dakle Gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju“ (Mt 9,37) i „Doista, mnogo je zvanih, a malo izabranih“ (Mt 22,14) nameće nam se misao da sudbina žetve Gospodnje zapravo uvelike ovisi o ljudima. Gospodarevo sudjelovanje u žetvi sasvim je zajamčeno. On će uvijek dati dovoljno radnika, ako ga se moli. On već sam od sebe poziva mnoge, a o ljudima ovisi hoće li se mnogi i odazvati. Gospodar daje i milost i snagu da se mogu odazvati, ali ostavlja ljudskoj volji slobodu odaziva. Njegov način nije prisiljavati, nego pridobivati ljubavlju.

Dakle, mnogo je stalo do čovjekove dragovoljne i usrdne molitve za dovoljan broj radnika i do čovjekovog slobodnog odaziva na Božji poziv. U oba slučaja u pitanju je čovjekova volja. Ona se dá mijenjati odnosno odgajati pridobivanjem ljubavlju. *Odgoj je primjer i ljubav – ništa drugo*, napisao je Friedrich Fröbel prije više od 150 godina. Volja treba dovoljan razlog za odabir ili odbacivanje nečega. Što je veća stvar o kojoj se mora odlučiti, potreban joj je jači razlog. Svednevice je suočena s odlučivanjem, nekad se mora odlučiti u istom trenutku. Slobodna je odlučiti se za ovo ili za ono, ali nije i ne može biti slobodna od samog odlučivanja : ne može izbjeći odlučivanje, jer je i neodlučivanje neka odluka. Tu je prilika za roditelje, odgajatelje i druge da savjetom pomognu mladom čovjeku u odlučivanju i pritom probude u njemu jedno od više mogućih zvanja za koja mu je Bog dao uvjete.

Danas se živi vrtoglavo brzo. Život je pun iznenađenja. Stalno se mora računati s nečim novim. Svaka nespremnost da se ide ukorak sa životnim zahtjevima otežava ne samo život, nego i ono temeljno: *biti čovjek*. Zato se mora stalno učiti: učiti živjeti, učiti ljubiti, učiti umirati. Pa i učiti kako donositi odluke. I kako drugima pomagati u tome.

Kršćani žive u svijetu punom suprotnosti i nenaklonjenosti kršćanima. Najsudbonosnije je pitanje kršćanskog redovništva i svećeništva danas i uvijek kako dati volji dovoljno razloga da se, unatoč svim drugačijim trendovima u svijetu, „isplati“ neopozivo odlučiti za Isusov križni put poniznog služenja u zavjetima poslušnosti, čistoće i siromaštva. Dati slobodi mladog čovjeka dovoljan razlog i motiv za tu odluku znači probuditi u njemu redovničko ili svećeničko zvanje.

Nekoć je Gospodin sam hodao zemljom i tražio radnike za svoj vinograd. U njegovim božanskim riječima „*Pođi za mnom*“ bili su sadržani i motiv i snaga i odgovor na možebitna pitanja pozvanih. Pozvani su ostavljali kuće i obitelji, imanja i svaku drugu zemaljsku sigurnost da bi slijedili njega koji „*nema gdje bi naslonio glavu*“ (Mt 8,20b). Danas zemljom više ne kroči sam Gospodin, nego njegovo otajstveno Tijelo - Crkva. Sada udovi tog Tijela imaju Gospodinovu zadaću: s njegovim riječima na usnama, s njegovim argumentima u govoru, s križem u središtu svog života, sa srce punim vječnosti pristupati mladim ljudima i reći: „*Pođi za mnom!*“ Mnoge su odluke u životu pitanje pravog trenutka i pravog načina pristupa. Pravi trenutak može se nekako iščitati. Način se dá naučiti. Ali argumenti pristupa moraju se svakako imati. Mladi čovjek želi u onome tko ga poziva vidjeti samog Isusa na djelu. Traži vidljiv dokaz da se taj nije prevario u odluci. Kako redovnički i svećenički životni uspjeh nije plod većeg znanja ili umijeća nego veće vjere, mladi čovjek želi u njemu vidjeti upravo plodove, čak samo čudo vjere: želi dokaz da duhovno zvanje ima viši životni smisao, dublje tumačenje života, bolja rješenja za patnje i druge nevolje, da može nositi veće terete i trpjeti veće nepravde nego druga zvanja i uz to živjeti radosnije od njih. Tako, tko dolazi sa inventarom sveca u sebi, najbolji je novačitelj za duhovna zvanja. Jer, tko vidi sveca, morao bi u njemu vidjeti samoga Krista. Ne treba ga tražiti dalje.

I u našem vremenu ima svetaca. I danas Gospodin polaže u mnoga mlada srca klicu duhovnog poziva. Zato će, čvrsto se nadamo, biti i odaziva. Martin Buber u svojim *Pričama hasida* donosi ovu zgodicu: Rabin Schlomo pita : *Što je najgore što se može dogoditi čovjeku?* I odgovara: *Kad čovjek zaboravi da je kraljevsko dijete!* Iz ovoga se nameće zaključak da čovjeka treba podsjećati na njegovo dostojanstvo, buditi u njemu svijest o tom dostojanstvu. Slično je s duhovnim zvanjima. U mnogim mladim srcima tinja duhovni poziv. Treba ga samo – p r o b u d i t i.

(3.dio)

KONGREGACIJA ZA KLERIKE

EUHARISTIJSKO KLANJANJE ZA POSVEĆENJE SVEĆENIKA
I DUHOVNO MAJČINSTVO

Prijevod 2. njemačkog izdanja iz 2009. godine

ELIZA VAUGHAN

*Biblijska je činjenica da se svećenička zvanja moraju izmoliti.
Sam Isus podvlači to u Evanđelju, kad kaže:
„Žetva je velika, a radnika je malo. Molite, dakle, gospodara žetve
da pošalje radnike u žetvu svoju.“ (Mt 9,37-38)
Neobično lijep primjer sasvim svećenički raspložene
žene i majke, koja je veoma mnogo molila za svećenička zvanja,
je primjer engleske majke obitelji Elize Vaughan.*

Eliza je potekla iz protestantske obitelji, iz obitelji Rolls, koja će u kasnijim godinama konstruirati čuvene Rolls-Royce. Ali već kao djevojčica za vrijeme svog odgoja u Francuskoj bila je duboko zadivljena uzornim zauzimanjem Katoličke crkve za siromahe.

Udajući se u ljeto 1830. godine za pukovnika Johna Francisa Vaughana, prešla je u jesen, unatoč protivljenju njezine rodbine, na katoličku vjeru. Taj je korak učinila s unutarnjim uvjerenjem, a ne samo zato jer se udala u tradicijom bogatu, poznatu katoličku obitelj Engleske. Preci te obitelji radije su za vrijeme engleskog progona katolika pod kraljicom Elizabetom I. (1558-1603) prihvatili zatvor i lišavanje imanjanego da iznevjere svoju vjeru.

Courtfield, sjedište obitelji, u tim je desetljećima terora postalo utočište za progonjene svećenike, mjesto, na kojem se često potajno slavila sv. misna žrtva. Od tada su doduše prošla gotovo tri stoljeća, ali u katoličkom stavu te obitelji ništa se nije promijenilo.

POKLONIMO BOGU SVOJU DJECU

Duboko obraćena u srcu, Eliza je revnosno predložila svome mužu da svoju djecu poklone Bogu. Uz to, ova spomena vrijedna žena učinila si je navikom da se svakodnevno klanja jedan sat pred Presvetim u kućnoj kapeli u Courtfieldu. Pri tome je molila Boga za veliku obitelj, za mnoga duhovna zvanja među svojom djecom. I bila je uslišana ! Četrnaestero djece nadarila je životom, pri čemu je uskoro nakon rođenja posljednjeg djeteta umrla 1853. godine. Ali od njenih 13 žive djece šest od osam sinova postali su svećenici: dvojica su bili svećenici-redovnici, jedan svjetovni svećenik, jedan biskup, jedan nadbiskup i jedan kardinal. Od pet kćeri četiri su postale redovnice. Kakav blagoslov za obitelj i kakav odraz na cijelu Englesku !

Sva Vaughanova djeca doživjela su veselo i sretno djetinjstvo, jer je njihova svetačka majka tako dobro znala u odgoju, na sasvim prirodan način, duhovni život i vjerske obveze istovremeno spojiti sa zadovoljstvom i vedrinom. Zahvaljujući majci, kod

Vaughanovih su molitva i svakodnevna sv. misa u kućnoj kapeli jednako samorazumljivo pripadale svakodnevlju kao i glazba, šport, amatersko kazalište, jahanje i igre. Djeci nikad nije bilo dosadno, kad im je majka pričala o svecima, koji su im sve više i više postajali poput pouzdanih prijatelja. I za njegovanje bolesnika i patnika u ukolini majka Vaughan rado je uzimala za pratnju svoju djecu, koja su u takvim prigodama učila biti velikodušna, žrtvovati se i poklanjati siromasima svoju ušteđevinu ili igračku.

Kratko nakon rođenja njezinog 14. djeteta, Johna, Eliza je umrla. Dva mjeseca nakon njezine smrti pukovnik Vaughan, koji je stalno bio uvjeren da mu je Elizitu poklonila Božja providnost, napisao je u jednom pismu: *„Danas sam prilikom klanjanja zahvalio Gospodinu što sam mu mogao natrag pokloniti svoju tako dragu suprugu. Istresao sam mu svoje srce puno zahvalnosti što mi je dao Elizitu kao uzor i voditeljicu, s kojom me još i sad povezuje nerazdruživa duhovna veza. Kakvu divnu utjehu i kakvu milost mi ona posreduje! Još uvijek je vidim kakvu sam ju uvijek vidio pred Presvetim: u njezinoj čistoj i tako ljudskoj ljubaznosti, koja se za vrijeme molitve zrcalila na njezinom lijepom licu.“*

RADNICI U VINOGRADU GOSPODNJEM

Brojna zvanja iz braka Vaughanovih doista su jedinstvena ostavština u britanskoj povijesti i blagoslov, koji je proizašao prije svega od majke Elize: Kad je Herbert, najstariji sin, sa 16 godina priopćio svojim roditeljima da želi postati svećenik, reakcije su bile vrlo različite. Majka, koja je za to mnogo molila, samo se nasmiješila i rekla: *„Dijete, to sam već davno znala.“* Otac je, dakako, trebao neko vrijeme da se s tim pomiri, jer je upravo u svog najstarijeg, u nasljednika, polagao velike nade i mislio da će on napraviti sjanu vojnu karijeru. Ta kako bi bio mogao znati da će upravo Herbert jednom kao nadbiskup Westminstera postati utemeljitelj Misionara iz Mill Hilla i kardinal. Ipak, i otac se priklonio te je napisao jednom prijatelju: *„Ako Bog hoće Herberta za sebe, onda može uzeti i sve druge.“* Dok se Reginald oženio, a isto tako i Francis Baynham, koji je naslijedio obiteljski posjed, Gospodin je doista pozvao još devetero daljnje Vaughanove djece. Roger, drugi po starini, postao je benediktinski prior, a kasnije omiljeni nadbiskup Sydneya u Australiji, gdje je dao sagraditi biskupsku katedralu. Kenelm je postao cistercit, a kasnije svjetovni svećenik. Joseph, četvrti Vaughanov sin, postao je kao i njegov brat Roger benediktinski prior i utemeljitelj jedne nove opatije. Bernhard, najživahniji od svih, koji je volio ples i šport i sudjelovao u svakoj šali, postao je isusovac. O danu prije njegovog ulaska (u Družbu Isusovu) priča se da je otišao još na jedan bal i rekao svojoj plesnoj partnerici: *„Ovaj ples, koji plešem s Vama, moj je posljednji ples, jer ću postati isusovac!“* Začudena, djevojka je odgovorila: *„Dajte, molim Vas! Želite postati isusovac? Vi, koji ljubite svijet i tako izvrsno plešete?“* Njegov višeznačni ali nadasve lijepi odgovor glasio je: *„Upravo stoga posvećujem se Bogu.“* Johna, najmlađega, za svećenika je zaredio njegov najstariji brat Herbert. John je kasnije postao biskup Salforda u Engleskoj. Od pet kćeri te obitelji četiri su

stupile u samostan. Gladis je otišla u Red pohođenja, Teresa je postala milosrdnica, Claire je postala klarisa, a Mary priorica kod augustinki. Margaret, peta kći Vaughanovih, htjela je postati redovnica, što je pak bilo nemoguće zbog njezinog slabošnog zdravlja. Ali ona je živjela i kod kuće na Bogu posvećen način, a zadnje godine provela je u samostanu.

BLAŽENA MARIJA DELUIL MARTINY (1841-1884)

Prije kojih 120 godina počeo je Isus u nekoliko privatnih objava povjeravati svoj plan za obnovu svećenstva Bogu posvećenim ženama u samostanima i u svijetu. Duhovnim majkama povjerio je tzv. „Svećeničko djelo“. Jedna od preteča tog djela za svećenike je blažena *Marija Deluil Martiny*. Svoju najintimniju želju srca ona je ovako izrazila: *„Žrtvovati se za duše lijepo je i veliko djelo! Ali predati se za duše svećenika ... tako je lijepo, tako veliko, da bi čovjek za to morao imati tisuću života i tisuću srdaca! ... Rado bih dala svoj život da Krist nađe u svećenicima ono što On od njih očekuje! Rado bih ga dala, ako bi samo jedan jedini od njih savršeno ostvario Njegov božanski plan!“* Doista, ona je sa 43 godine kao mučenica zapečatila svoje svećeničko majčinstvo svojom krvlju. Njezine posljednje riječi bile su: *„To je za Djelo, za Svećeničko djelo!“*

ČASNA SLUŽBENICA LOUISE MARGUERITE CLARET DE LA TOUCHE (1868-1915)

Godinama je Isus pripremao i *Louisu Margueritu Claret de la Touche* za njezin apostolat za obnovu svećenika. Ona je izvijestila kako joj se Gospodin ukazao 5.lipnja 1902. godine u predvečerje blagdana Srca Isusova za vrijeme klanjanja:

„Molila sam Ga za naš mali novicijat. Usrdno sam Ga molila da mi dadne nekoliko duša, koje bih mogla oblikovati za Njega. On mi je tad odgovorio: `Dat ću ti muške duše.` Nadasve začuđena tim riječima, čiji smisao nisam razumjela, ustrajala sam u šutnji. Onda mi Isus reče: `Dat ću ti svećeničke duše.` Još više time začuđena, rekla sam mu: „Isuse moj, kako ćeš to ostvariti?“ On mi je onda pokazao Djelo koje On priprema, kako bi svijet zagrijao ljubavlju.“ A Isus joj je dalje objasnio da se zbog toga želi obratiti svećenicima: *„Kao što sam prije 1900 godina s dvanaest muževa – a to su bili svećenici – mogao obnoviti svijet, tako bih mogao danas obnoviti svijet s dvanaest svećenika. Ali to moraju biti sveti svećenici.“* U daljnjem tijeku Gospodin joj je dao da konkretno vidi tu Svećeničku udrugu. *„To je posebna Udruga svećenika, djelo koje obuhvaća cijeli svijet“,* napisala je ona. *„Želi li svećenik u njoj izvršiti svoje poslanje i navijestiti Isusovo m i l o s r đ e, mora prvo sam biti u svom srcu prožet Isusom i u svom duhu obasjan ljubavlju. Svećenici trebaju međusobno njegovati jedinstvo, biti jedno srce i jedna duša i nikad se međusobno ne ometati u svojem djelovanju.“*

Louise Marguerite je u svojoj knjizi „Srce Isusovo i svećenstvo“ tako izvrsno napisala o svećeništvu da su mnogi svećenici mislili da autor toga mora biti neki iskusan svećenik. Jedan je isusovac čak izjavio: *„Ne znam od koga je ta knjiga, ali jedno znam sigurno: da to nije djelo neke žene!“*

LU MONFERRATO

Zapućujemo se u malo mjesto Lu u Sjevernoj Italiji. To selo s nekoliko tisuća stanovnika leži u ruralnom kraju 90 kilometara istočno od Torina. Do danas bi ta općina zacijelo ostala nepoznata, da nije 1881. godine nekoliko majki obitelji donijelo odluku „s ozbiljnim posljedicama“.

Neke od tih majki nosile su u srcu želju da jedan od njihovih sinova postane svećenik ili da jedna kći stavi svoj život potpuno u službu Bogu. I tako su počele, pod vodstvom svoga župnika msgra Alessandra Canora, skupljati se svakog utorka pred tabernakulom da se klanjaju Gospodinu s molbom za duhovna zvanja. S istom nakanom primale su svake prve nedjelje u mjesecu sv. Pričest. Nakon sv. Mise sve su majke molile zajedno za svećenička zvanja.

Po pouzdanoj molitvi tih majki i po otvorenosti roditelja došli su u obitelji mir i atmosfera radosne kršćanske pobožnosti tako da su djeca mnogo lakše mogla prepoznati svoje zvanje.

Ako je Gospodin rekao „*Mnogo je zvanih, ali je malo izabranih*“ (Mt 22,14), onda to moramo ovako shvatiti: Mnogi će biti pozvani, ali samo malo će ih na to odgovoriti. Bog je uslišao molitvu ovih majki na tako izvanredan način kako to nitko ne bi bio očekivao.

Iz tog malog mjesta proizišla su 323 (tristodvadesettri!) zvanja: 152 redovnička i dijecezanska svećenika i 171 sestra. Pripadaju 41 različitoj družbi. Iz nekih obitelji proizišla su čak tri do četiri zvanja. Najpoznatiji je primjer obitelji Rinaldi. Iz te obitelji Bog je pozvao sedmero djece. Dvoje od njih postalo je sestrama salezijankama, a obje su kao hrabri misionarski pioniri poslane u Santa Domingo. Od sinova petorica su postali svećenici, a svi su stupili u salezijance. Najpoznatiji od petorice braće Rinaldi je Filippo Rinaldi, treći Don Boscov nasljednik, kojeg je papa Ivan Pavao II. Proglasio blaženim 29. travnja 1990. godine. Doista, mnoga zvanja su postala salezijanci. Nije to slučajno, jer je Don Bosco četiri puta u svom životu posjetio selo Lu. Svetac je zajedno sa svojim duhovnim sinom Filippom Rinaldijem proslavio i njegovu mladu misu u Luu. Filippo se uvijek rado sjećao vjere obiteljâ iz Lua: „*Vjera, koja je učinila da naši očevi i majke kažu: Djecu nam je Bog poklonio, pa ako ih On zove, ne možemo ipak neći ne.*“

Luigi Borghina i Pietro Rota tako su vjerno živjeli Don Boscovu duhovnost da je jedan nazvan „brazilskim Don Boscom“, a drugi „valtelinskim Don Boscom“. Iz

Lua je potekao i msgr. Evasion Colli, nadbiskup Parme, o kojem je Ivan XXIII. rekao: „*On je trebao postati papa, ne ja. On je imao sve da postane velik papa.*“

Svakih deset godina sastaju se ti svećenici i redovnice koji su još na životu u svom zavičajnom mjestu. Don Mario Meda, dugogodišnji župnik u Luu, priča kako je taj sastanak u stvari prava i istinska svetkovina, svetkovina zahvale Bogu, koji je Luu učinio tako velike stvari.

Molitva, koju su molile majke u Luu, bila je kratka, jednostavna i duboka:

*„Bože, daj da jedan od mojih sinova postane svećenik!
Ja osobno želim živjeti kao dobra kršćanka i želim svoju djecu uputiti u svako
dobro, da bih dobila milost
da Tebi, Gospodine, mognem pokloniti jednog dobrog svećenika.“*

BLAŽENA ALESSANDRINA DA COSTA
(1904-1955)

I primjer iz života *Alessandrine da Costa*, koja je 25. travnja 2004. godine proglašena blaženom, pokazuje na dojmljiv način, kakvu preobrazbenu moć i kakav vidljiv učinak može imati nevidljiva žrtva jedne bespomoćne, bolesne djevojke.

Bilo je to 1941. godine. Alessandrina je pisala svom duhovnom vođi o. Marianu Pinhu da ju je Isus zamolio: „*Kćeri moja, u Lisabonu živi jedan svećenik, koji je blizu toga da bude vječno izgubljen. On Me vrijeđa na zao način. Zovni svoga duhovnog vođu i moli ga za dopuštenje da te za vrijeme muke pustim da na poseban način trpiš za tu dušu.*“

Nakon što je dobila dopuštenje, Alessandrina je strašno trpjela. Osjećala je težinu pogrešaka tog svećenika, koji nije želio znati za Boga i kanio se prokleti. Sirota djevojka doživjela je na sebi pakleno stanje, u kojem je svećenik bio, i usrdno je molila: „*Ne u pakao, ne ! Nudim se kao žrtva za njega ... dokle god Ti hoćeš.*“ Čula je čak ime i prezime tog svećenika !

O. Pinho želio je dokraja proučiti tu stvar pa se dao raspitati kod lisabonskog kardinala, da li mu trenutno neki od njegovih svećenika zadaje posebnu brigu. Kardinal je otvoreno potvrdio da se stvarno sasvim posebno brine zbog jednog svećenika. A kad je čak spomenuo njegovo ime, bilo je to isto ime koje je Isus rekao Alessandrini.

Nekoliko mjeseci kasnije ispričao je ocu Pinhu njegov svećenički prijatelj Don Davide Novais neobičan slučaj. Don Davide je upravo držao duhovne vježbe u Fatimi, u kojima je sudjelovao i jedan skroman gospodin, koji je svojim uzornim ponašanjem svima bio ugodno upao u oči. Zadnje večeri duhovnih vježbi dobio je taj gospodin iznenada srčani napadaj. Zatražio je svećenika te se mogao ispovjediti i primiti sv. Pričest. Malo nakon toga umro je – potpuno pomiren s Bogom. Ispostavilo se da je taj kao laik odjeveni gospodin i sâm bio svećenik, i to onaj, za čije se obraćenje Alessandrina borila tako snažno.

(nastavlja se)

*****

Iz odabranih misli sv. arškog župnika Ivana Marije Vianneya

Čak i kušnje imaju svoje dobro

Kao što dobar vojnici ne poznaje strah od borbe, tako se ni dobar kršćanin ne smije bojati kušnji. U vojarni su svi vojnici hrabri, ali na bojišnici se dijele na hrabre i kukavice. Najveća je kušnja ne imati nikakvu kušnju. Mogli bismo gotovo reći da se radujemo kad smo kušani. Naime, to je vrijeme žetve za dušu, gdje ona skuplja blago za nebo. Kao za žetvu, čovjek ustaje ranom zorom i teško se muči. Ipak, pri tome se ne tuži i ne stenje, jer bogato skuplja u svoju žitnicu. Đavao kuša samo duše koje se žele otkinuti od grijeha i one koje su u milosti. Druge mu ionako pripadaju, ne treba ih kušati.

Kad bismo bili pravo prožeti svetom Božjom nazočnošću, lako bi nam bilo oduprijeti se neprijatelju. Nikada ne bismo grijeshili, kad bismo pomišljali da nas Bog gleda.

Neki se svetac jednom nakon kušnje požali našem Gospodinu: „*Pa gdje si bio, predragi moj Isuse, za vrijeme ove strašne oluje?*“ Gospodin mu odgovori: „*Bio sam usred tvoga srca, i činilo mi je radost gledati te kako se boriš.*“

Kršćanin mora uvijek biti spreman za borbu. Kao što se u ratnim vremenima uvijek postavljaju straže da paze da li se približava neprijatelj, tako i mi moramo uvijek biti na oprezu da nam neprijatelj ne postavi zamku i ne navali na nas.

(Preveo a.m. iz : J. Frossard, *Ausgewählte Gedanken des hl. Pfarres von Ars*, str. 33)

Izdaje:

Vijeće franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini

**Tajništvo: Prilaz Gjure Deželića 75, HR-10000 Zagreb, tel.: (01) 3765-061, faks: (01) 3765-062, mob.:098/9244-901,
e-mail: vfz-tajnistvo@zg.htnet.hr**

Odgovara: dr. fra Ivan Sesar OFM, predsjednik Vijeća

Uređuje: Anto Matković, tajnik Vijeća